

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSBESLUTNING nr. 1313/2013/EU**2019/EØS/28/73****av 17. desember 2013****om en ordning for sivil beredskap i Unionen(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 196,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til nasjonalfor-samlingene,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽¹⁾,

etter den ordinære regelverksprosess og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det har vært en betydelig økning i antallet naturkatastrofer og menneskeskapte katastrofer, og katastrofene har blitt mye alvorligere. Framtidige katastrofer vil bli mer ekstreme og sammensatte og få mer vidtrekkende og langvarige følger, særlig som følge av klimaendring og mulige vekselvirkninger mellom ulike naturlige og teknologiske farer. Derfor er det blitt stadig viktigere å sikre en integrert tilnærming til katastrofehandtering. Den europeiske union bør fremme solidaritet og bør støtte, utfylle og lette samordningen av medlemsstatenes tiltak på det sivile beredskapsområdet for å bedre effektiviteten ved systemene for forebygging av, beredskap for og innsatsen ved naturkatastrofer og menneskeskapte katastrofer.
- 2) Fellesskapets ordning for sivil beredskap ble innført ved rådsvedtak 2001/792/EF, Euratom⁽²⁾, omarbeidet ved rådsvedtak 2007/779/EF, Euratom⁽³⁾. Finansieringen av ordningen ble sikret ved rådsvedtak 2007/162/EF, Euratom⁽⁴⁾, som innførte en finansieringsordning for sivil beredskap («finansieringsordningen»). I henhold til nevnte vedtak skal Unionen yte finansiell støtte både for

å bidra til å effektivisere innsatsen ved større nødssituasjoner og for å styrke forebyggende tiltak og beredskapstiltak for alle former for nødssituasjoner, herunder for å videreføre tiltak som tidligere ble truffet i henhold til rådsvedtak 1999/847/EF⁽⁵⁾. Finansieringsordningen utløper 31. desember 2013.

- 3) Det vern som skal sikres med Unionens ordning for sivil beredskap («unionsordningen»), bør hovedsakelig omfatte vern av mennesker, men også av miljø og eiendom, herunder kulturarv, mot alle former for naturkatastrofer og menneskeskapte katastrofer, herunder miljøkatastrofer, havforurensning og akutte helsekriser som oppstår i eller utenfor Unionen. Sivil beredskap og annen bistand ved naturkatastrofer og uønskede hendelser innenfor rammen av unionsordningen kan bli nødvendig i alle slike katastrofesituasjoner for å utfylle den berørte tredjestats egne beredskapsressurser. Når det gjelder katastrofer som skyldes terrorhandlinger, atomulykker eller strålingsulykker, bør unionsordningen bare omfatte beredskaps- og innsatstiltak på det sivile beredskapsområdet.
  - 4) Unionsordningen bør også bidra til gjennomføringen av artikkel 222 i traktaten om den europeiske unions virkemåte (TEUV) ved å stille sine ressurser og evner til rådighet ved behov.
  - 5) Unionsordningen er et synlig uttrykk for europeisk solidaritet ved at den sikrer et praktisk og hurtig bidrag til forebygging av og beredskap for katastrofer samt innsats ved katastrofer og ved overhengende fare for katastrofe, uten at dette berører de relevante veiledende prinsipper og ordninger på det sivile beredskapsområdet. Denne beslutning bør derfor ikke berøre medlemsstatenes gjensidige rettigheter og forpliktelser i henhold til bilaterale eller multilaterale traktater i spørsmål som omfattes av denne beslutning, eller medlemsstatenes ansvar for å verne mennesker, miljø og eiendom på sitt territorium.
  - 6) Unionsordningen bør ta behørig hensyn til relevant unionsregelverk og internasjonale forpliktelser og utnytte synergier med relevante unionsinitiativer som det europeiske jordovervåkingsprogram (Copernicus), det europeiske program for vern av kritisk infrastruktur (EPCIP) og det felles miljø for utveksling av opplysninger (CISE).
- ⁽⁵⁾ Rådsvedtak 1999/847/EF av 9. desember 1999 om skiping av eit fellesskapshandlingsprogram for katastrofevernbeuing (EFT L 327 av 21.12.1999, s. 53).

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 347 av 20.12.2013, s. 924, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 150/2014 av 27. juni 2014 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter, se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 71 av 27.11.2014, s. 58.

⁽¹⁾ EUT C 277 av 13.9.2012, s. 164.

⁽²⁾ Rådsvedtak 2001/792/EF, Euratom av 23. oktober 2001 om skiping av ei fellesskapsordning for å styrkje samarbeidet om hjelpeaksjonar innanfor katastrofevernbeuing (EFT L 297 av 15.11.2001, s. 7).

⁽³⁾ Rådsvedtak 2007/779/EF, Euratom av 8. november 2007 om skiping av ei fellesskapsordning for katastrofevernbeuing (EUT L 314 av 1.12.2007, s. 9).

⁽⁴⁾ Rådsvedtak 2007/162/EF, Euratom av 5. mars 2007 om fastsetjing av ei finansieringsordning for sivil krisehandtering (EUT L 71 av 10.3.2007, s. 9).

- 7) De regionale og lokale myndigheters rolle ved katastrofehandling har stor betydning. Regionale og lokale myndigheter bør derfor på hensiktsmessig vis delta i den virksomhet som utføres i henhold til denne beslutning i samsvar med medlemsstatenes nasjonale strukturer.
- 8) Forebygging er av stor betydning som vern mot katastrofer, og ytterligere tiltak må treffes på dette området som fastsatt i Rådets konklusjoner av 30. november 2009 og Europaparlamentets resolusjon av 21. september 2010 om kommisjonsmeldingen «En fellesskapsstrategi for forebygging av naturkatastrofer og menneskeskapt katastrofer». Unionsordningen bør inneholde en allmenn politisk ramme for Unionens katastroforebyggende tiltak, som har som mål å skape et høyere vernnivå og større motstandskraft mot katastrofer ved å forebygge eller redusere deres virkninger og ved å fremme en forebyggingskultur som tar tilstrekkelig hensyn til de sannsynlige virkninger av klimaendringer og behovet for hensiktsmessige tilpasningstiltak. På denne bakgrunn er de risikovurderinger, den risikohåndteringsplanlegging og den vurdering av risikohåndteringsevne som gjøres av hver enkelt medlemsstat på nasjonalt eller relevant regionalt plan, som ved behov kan omfatte andre relevante tjenester, oversikten over risikoer utarbeidet på unionsplan samt fagfellevurderinger, vesentlige for å sikre en integrert tilnærming til katastrofehandling idet de knytter risikoforebygging, beredskap og innsattiltak sammen til en helhet. Unionsordningen bør derfor inneholde en generell ramme for deling av opplysninger om risikoer og risikohåndteringsevne, uten at dette påvirker artikkel 346 i TEUV, som garanterer at ingen medlemsstat skal være forpliktet til å legge fram slike opplysninger dersom avsløringen av disse vil stride mot medlemsstatens vesentlige sikkerhetsinteresser.
- 9) Ved å bidra til ytterligere utvikling og bedre integrering av tverrnasjonale systemer for påvisning, tidlig varsling og alarm av europeisk interesse, bør Unionen hjelpe medlemsstatene med å redusere ledetiden for å sette inn katastrofeinnsats og varsle Unionens borgere. Slike systemer bør ta hensyn til og bygge på eksisterende og framtidige informasjonskilder og -systemer og samtidig fremme relevant ny teknologi.
- 10) Unionsordningen bør omfatte en allmenn politisk ramme som har som mål hele tiden å øke beredskapsnivået i ordningene for sivil beredskap og sivilforsvaret og hos deres personell og i befolkningen i Unionen. Dette bør omfatte et øvelsesprogram, et program for erfaringsbasert læring samt utdanningsprogrammer og et utdanningsnettverk på unionsplan og i medlemsstatene på områdene forebygging av, beredskap for og innsats ved katastrofer, i samsvar med Rådets konklusjoner av 27. november 2008 om en europeisk opplæring i katastrofehandling.
- 11) For å styrke samarbeidet på det sivile beredskapsområdet og ytterligere utvikle medlemsstatenes samordnede felles beredskapsressurs med hurtig innsatsevne bør det utvikles moduler for hjelpeaksjoner på det sivile beredskapsområdet som består av ressurser fra en eller flere medlemsstater, og som er fullt ut samvirkende. Modulene bør organiseres på medlemsstatsplan og være under medlemsstatenes kommando og kontroll.
- 12) Unionsordningen bør legge til rette for mobilisering og samordning av hjelpeaksjoner. Unionsordningen bør bygge på en unionsstruktur som består av et senter for samordning av innsats ved naturkatastrofer og uønskede hendelser (ERCC), en europeisk beredskapsressurs for innsats ved naturkatastrofer og uønskede hendelser (EERC) i form av en ressurs som medlemsstatene frivillig har forpliktet seg til å holde i beredskap, kompetente eksperter samt et felles krisekommunikasjons- og -informasjonssystem (CECIS) som forvaltes av Kommisjonen og kontaktpunkter i medlemsstatene. Den bør fungere som en ramme for innsamling av godkjente opplysninger om situasjonen, for formidling til medlemsstatene og for utveksling av erfaringer fra innsatsen.
- 13) For å forbedre planleggingen av katastrofeinnsatsen innenfor rammen av unionsordningen og styrke tilgjengeligheten av sentrale ressurser bør EERC utvikles som en ressurs som medlemsstatene frivillig forplikter seg til å holde i beredskap, og en strukturert prosess for å identifisere eventuelle ressursmangler bør komme på plass.
- 14) Når det gjelder hjelpeaksjoner ved katastrofer utenfor Unionen, bør unionsordningen legge til rette for og støtte de tiltak som medlemsstatene og Unionen som helhet iverksetter, for å skape bedre sammenheng i det internasjonale sivile beredskapsarbeidet. Dersom De forente nasjoner er til stede, har organisasjonen en overordnet samordningsrolle ved hjelpeinnsats i tredjestater. Bistand innenfor rammen av unionsordningen bør samordnes med De forente nasjoner og andre relevante internasjonale aktører slik at tilgjengelige ressurser kan utnyttes på best mulige måte og unødvendig dobbeltarbeid unngås. En bedre samordning av bistanden til den sivile beredskap gjennom unionsordningen er en forutsetning for å støtte den samlede samordningsinnsatsen og sikre et omfattende bidrag fra Unionen til hjelpearbeidet i sin helhet. Ved katastrofer der bistand gis både innenfor rammen av unionsordningen og rådsforordning (EF) nr. 1257/96⁽¹⁾, bør Kommisjonen sørge for at Unionens samlede innsats er effektiv, ensartet og utfyllende og tar hensyn til den europeiske enighet og humanitær bistand⁽²⁾.

(1) Rådsforordning (EF) nr. 1257/96 av 20. juni 1996 om humanitær hjelp (EFT L 163 av 2.7.1996, s. 1).

(2) Felles erklæring fra Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer forsamlet i Rådet, Europaparlamentet og Europakommisjonen (EUT C 25 av 30.1.2008, s. 1).

- 15) For å støtte utviklingen av en beredskapsressurs med hurtig innsatsevne på unionsplan bør tilgangen til og tilgjengeligheten av hensiktsmessige transportmidler forbedres. Unionen bør støtte og utfylle medlemsstatenes innsats ved å legge til rette for samordning og felles anvendelse av transportressurser og ved behov, forutsatt at visse kriterier er oppfylt, og samtidig som det tas hensyn til eksisterende systemer, bidra til finansiering av ytterligere transportmidler.
- 16) For at hjelpeaksjonene skal være så effektive som mulig og virkelig nå ut til de berørte befolkningsgrupper, bør de styres av etterspørsel og i sin helhet samordnes på stedet. Kommisjonen bør yte hensiktsmessig logistikkstøtte til de utsendte ekspertgrupper.
- 17) Unionsordningen kan også brukes som støtte til den sivile beredskap i forbindelse med konsulær bistand til unionsborgere ved katastrofer i tredjestater, dersom de berørte medlemsstaters konsulære myndigheter anmoder om dette. Når det er mulig, bør de berørte medlemsstater samordne slike anmodninger seg imellom og med øvrige relevante aktører for å sikre optimal bruk av unionsordningen og for å unngå praktiske problemer på stedet. Denne anmodning om støtte kan for eksempel komme fra den «ledende stat» eller den medlemsstat som samordner bistanden for alle unionsborgere. Begrepet «ledende stat» bør forstås i samsvar med Den europeiske unions retningslinjer om gjennomføring av begrepet ledende stat på det konsulære område⁽¹⁾. Denne beslutning berører ikke unionsreglene om konsulær beskyttelse for unionsborgere i utlandet.
- 18) Ved planlegging av innsats er det nyttig også å samarbeide med relevante ikke-statlige organisasjoner og andre relevante enheter for å identifisere eventuelle ytterligere beredskapsressurser som de kan gjøre tilgjengelig ved katastrofer gjennom medlemsstatenes vedkommende myndigheter.
- 19) Bruken av militære midler under sivil ledelse som en siste utvei kan være et viktig bidrag til katastrofeinnsats. I tilfeller der bruken av militære ressurser anses som hensiktsmessig som støtte til sivil beredskapsinnsats, bør samarbeidet med det militære følge de retningslinjer, framgangsmåter og kriterier som er fastsatt av Rådet eller dets vedkommende organer for å stille militære ressurser som er relevante for den sivile beredskap, til rådighet for unionsordningen i samsvar med relevante internasjonale retningslinjer.
- 20) Dersom bistand innenfor rammen av unionsordningen bidrar til en humanitær innsats fra Unionens side, særlig i sammensatte nødssituasjoner, bør tiltak som mottar finansiell støtte i henhold til denne beslutning, være i samsvar med de humanitære prinsipper og prinsippene om bruk av sivile beredskapsressurser og militære ressurser fastsatt i den europeiske enighet om humanitær bistand.
- 21) Det bør være mulig for de land i Det europeiske frihandelsforbund (EFTA) som er medlemmer av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS), tiltredende stater, kandidatstater og potensielle kandidatstater å delta. Kandidatstater og potensielle kandidatstater som ikke deltar i unionsordningen, samt stater som deltar i den europeiske nabostatspolitikken, bør også omfattes av visse tiltak som finansieres i henhold til denne beslutning.
- 22) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne beslutning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet når det gjelder samhandlingen mellom ERCC og medlemsstatenes kontaktpunkter og de operative prosedyrer for innsats ved katastrofer i og utenfor Unionen, elementene i CECIS og organiseringen av utveksling av opplysninger gjennom CECIS, prosessen for utsending av ekspertgrupper, identifikasjon av moduler, andre beredskapsressurser og eksperter, de driftsmessige kravene til modulenes virkemåte og samvirkingsevne, kapasitetsmålene, kvalitets- og samvirkingskravene samt framgangsmåten for sertifisering og registrering som kreves for at EERC skal virke, og de finansielle ordninger, identifikasjon og utbedring av mangler i EERC, organisering av utdanningsprogrammet, rammen for øvelser og programmet for erfaringsbasert læring, samt organiseringen av støtte til transport av bistand. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽²⁾.
- 23) Framgangsmåten med undersøkelseskomité bør brukes ved vedtakelse av gjennomføringsrettsaktene nevnt i denne beslutning.
- 24) Denne beslutning styrker samarbeidet mellom Unionen og medlemsstatene og letter samordningen på det sivile beredskapsområdet ettersom tiltakenes omfang og komplementaritet vil gjøre innsatsen mer effektiv. Dersom en katastrofe overstiger en medlemsstats beredskapsressurser, kan denne stat beslutte å anmode unionsordningen om å utfylle dens egne sivile beredskapsressurser og andre katastrofeinnsatsressurser.
- 20) Dersom bistand innenfor rammen av unionsordningen bidrar til en humanitær innsats fra Unionens side, særlig

⁽¹⁾ EUT C 317 av 12.12.2008, s. 6.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

- 25) Ettersom målene for denne beslutning ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene og derfor på grunn av omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne beslutning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 26) Denne beslutning berører verken tiltak som omfattes av en framtidig unionsregelverksakt om opprettelse av et stabiliseringsinstrument, folkehelseiltak som vedtas i henhold til unionsrettsakter som gjelder Unionens handlingsprogrammer på området helse, eller tiltak for forbrukervern som treffes i henhold til en framtidig unionsregelverksakt om et forbrukerprogram for tidsrommet 2014-2020.
- 27) Av hensyn til sammenhengen omfatter denne beslutning ikke tiltak som omfattes av rådsbeslutning 2007/124/EF, Euratom⁽¹⁾ eller av en framtidig unionsregelverksakt om opprettelse, som en del av fondet for indre sikkerhet, av et instrument for økonomisk støtte til politisamarbeid, forebygging og bekjemping av kriminalitet samt krisehåndtering eller som er knyttet til opprettholdelsen av lov og orden samt vern av den indre sikkerhet. Denne beslutning får ikke anvendelse på virksomhet som omfattes av forordning (EF) nr. 1257/96.
- 28) Bestemmelsene i denne beslutning berører ikke vedtakelsen av rettslig bindende rettsakter i henhold til traktaten om opprettelse av Det europeiske atomenergifellesskap, som fastsetter særlige nødtiltak ved atomkatastrofer og strålingskatastrofer.
- 29) Denne beslutning omfatter tiltak på området forebygging av, beredskap for og innsats ved havforurensning, med unntak for tiltak som kommer inn under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1406/2002⁽²⁾.
- 30) For å sikre gjennomføringen av denne beslutning kan Kommisjonen finansiere den virksomhet knyttet til forberedelse, overvåking, kontroll, revisjon og vurdering som kreves for å forvalte unionsordningen og oppnå dens mål.
- 31) Refusjon av utgifter og tildeling av kontrakter om offentlige innkjøp og tilskudd i henhold til denne beslutning bør gjennomføres i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽³⁾. På grunn av den sivile beredskapens egenart bør det fastslås at tilskudd kan tildeles juridiske personer, uten hensyn til om de er privatrettslige eller offentligrettslige juridiske personer. Det er også viktig at reglene i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 overholdes, særlig prinsippene om økonomi, effektivitet og hensiktsmessighet som er fastsatt der.
- 32) Unionens finansielle interesser bør vernes ved forholdsmessige tiltak gjennom hele kostnadssyklusen, herunder for å forebygge, avdekke og etterforske uregelmessigheter, inndrive midler som er tapt, urettmessig utbetalt eller brukt på feil måte, og eventuelt ved administrative og økonomiske sanksjoner i samsvar med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
- 33) I denne beslutning fastsettes det for hele det tidsrom unionsordningen varer, en finansiell ramme som skal utgjøre det viktigste referansebeløpet, slik det er definert i nr. 17 i den tverrinstansjonelle avtalen av 2. desember 2013 mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om budsjett disiplin, samarbeid om budsjettspørsmål og god økonomistyring⁽⁴⁾, som Europaparlamentet og Rådet legger til grunn i den årlige budsjettbehandlingen. Dette referansebeløp finansieres delvis over budsjettpost 3 «Sikkerhet og medborgerskap», dels over budsjettpost 4 «Det globale Europa» i den flerårige finansielle rammen for 2014-2020.
- 34) Den finansielle rammen for gjennomføring av denne beslutning bør fordeles i samsvar med prosentsatsene angitt i vedlegg I.
- 35) For å gjennomgå fordelingen av den finansielle rammen for gjennomføring av denne beslutning innen 30. juni 2017, i lys av resultatet av den foreløpige evalueringen, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen. Framgangsmåten for behandling av hastesaker bør anvendes dersom det på noe tidspunkt blir behov for en umiddelbar gjennomgåelse av de budsjettmidler som står til rådighet ved behov for innsattiltak. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd i forbindelse med sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertplan. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerede rettsakter sikre at de relevante dokumentene sendes samtidig til Europaparlamentet og Rådet i god tid og på egnet måte.

(1) Rådsavgjørd 2007/124/EF, Euratom av 12. februar 2007 om fastsetjing, for tidsrommet 2007–2013, av særprogrammet «Forebygging, vernebuing og konsekvenshåndtering med omsyn til terrorisme og andre tryggleiksrelaterede risikoar» (EUT L 58 av 24.2.2007, s. 1).

(2) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1406/2002 av 27. juni 2002 om opprettelse av et europeisk sjøsikkerhetsbyrå (EFT L 208 av 5.8.2002, s. 1).

(3) Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansielle regler for Den europeiske unions alminnelige budsjett og om oppheving av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1).

(4) EUT C 373 av 20.12.2013, s. 1.

36) Denne beslutning bør få anvendelse fra 1. januar 2014 ettersom den vedrører den flerårige finansielle rammen for 2014-2020 —

europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1082/2013/EU⁽¹⁾ eller unionsrettsakter om handlingsprogrammer på områdene helse, innenriks- og justissaker.

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

KAPITTEL I

GENERELLE OG SÆRLIGE MÅL, FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Allmenne mål og formål

1. Unionens ordning for sivil beredskap («unionsordningen») skal ha som mål å styrke samarbeidet mellom Unionen og medlemsstatene og lette samordningen på det sivile beredskapsområdet for å bedre effektiviteten ved systemene for forebygging av, beredskap for og innsats ved naturkatastrofer og menneskeskapte katastrofer.

2. Det vern som skal sikres med «unionsordningen», bør hovedsakelig omfatte vern av mennesker, men også av miljø og eiendom, herunder kulturarv, mot alle former for naturkatastrofer og menneskeskapte katastrofer, herunder konsekvenser av terrorhandlinger, teknologiske katastrofer, strålings- og miljøkatastrofer, havforurensning og akutte helsekriser som oppstår i eller utenfor Unionen. Når det gjelder konsekvensene av terrorhandlinger eller strålingskatastrofer, kan unionsordningen bare omfatte beredskaps- og innsattiltak.

3. Unionsordningen skal fremme solidaritet mellom medlemsstatene gjennom praktisk samarbeid og samordning, uten at dette berører medlemsstatenes hovedansvar for å verne mennesker, miljø og eiendom, herunder kulturarv, på sitt territorium mot katastrofer, og for å utstyre sine katastrofehandlingsystemer med tilstrekkelig kapasitet til at de på en hensiktsmessig og konsekvent måte kan håndtere og være beredt på katastrofer av en art og et omfang som det er rimelig å forvente og forberede seg på.

4. Denne beslutning fastsetter de alminnelige regler for unionsordningen og reglene for fastsettelse av finansiell støtte innenfor rammen av unionsordningen.

5. Unionsordningene skal ikke påvirke forpliktelsene i henhold til gjeldende unionsrettsakter i henhold til traktaten om opprettelse av Det europeiske atomenergifellesskap eller i henhold til gjeldende internasjonale avtaler.

6. Denne beslutning får ikke anvendelse på tiltak som gjennomføres i henhold til forordning (EF) nr. 1257/96, forordning (EF) nr. 1406/2002, forordning (EF) nr. 1717/2006,

Artikkel 2

Virkeområde

1. Denne beslutning får anvendelse på samarbeidet på det sivile beredskapsområdet. Dette samarbeidet skal omfatte

- a) forebyggende tiltak og beredskapstiltak i Unionen, og når det gjelder artikkel 5 nr. 2, artikkel 13 nr. 3 og artikkel 28, også utenfor Unionen, og
- b) tiltak som treffes for å bistå i innsatsen mot de umiddelbare skadevirkningene av en katastrofe i eller utenfor Unionen, herunder i tredjestatene nevnt i artikkel 28 nr. 1, etter en anmodning om bistand gjennom unionsordningen.

2. Denne beslutning skal ta hensyn til de særlige behov som oppstår i isolerte og fjerntliggende regioner og andre regioner eller øyer i Unionen når det gjelder forebygging av, beredskap for og innsats ved katastrofer samt de særlige behovene til oversjøiske land og territorier når det gjelder katastrofeinnsats.

Artikkel 3

Særlige mål

1. Unionsordningen skal støtte, utfylle og lette samordningen av medlemsstatenes tiltak med henblikk på å oppfylle følgende felles særlige mål:

- a) oppnå et høyt vernnivå mot katastrofer ved å forebygge eller redusere deres potensielle virkninger ved å fremme en forebyggende kultur og ved å forbedre samarbeidet mellom den sivile beredskap og andre relevante tjenester,
- b) styrke katastrofeberedskapen på medlemsstats- og unionsplan,
- c) fremme en hurtig og effektiv innsats ved katastrofer eller overhengende fare for katastrofe, og
- d) øke offentlighetens bevissthet om og beredskap for katastrofer.

2. Indikatorer skal ved behov benyttes til overvåking, evaluering og kontroll av anvendelsen av denne beslutning. Disse indikatorene skal være som følger:

- a) de framskritt som er gjort med å gjennomføre rammen for katastrofeforebygging, målt i antall medlemsstater som har gjort tilgjengelig for Kommisjonen et sammendrag av sine risikovurderinger og en vurdering av sin risikohåndterings-evne som nevnt i artikkel 6,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1082/2013/EU av 22. oktober 2013 om alvorlige tverrnasjonale helsetrusler og om oppheving av beslutning nr. 2119/98/EF (EUT L 293 av 5.11.2013, s. 1).

- b) de framskritt som er gjort for å heve katastrofeberedskapsnivået, målt i antall beredkapsressurser som inngår i den frivillige beredkapsressursen i forhold til kapasitetsmålene nevnt i artikkel 11 og antallet moduler registrert i CECIS,
- c) de framskritt som er gjort for å forbedre katastrofeberedskapen målt etter hvor hurtig innsatsen innenfor rammen av unionsordningen settes inn, og i hvilket omfang bistanden bidrar til å oppfylle behovene på stedet, og
- d) de framskritt som er gjort for å øke den offentlige bevissthet om og beredskap for katastrofer, målt etter unionsborgernes kjennskap til risikoene i sin region.

Artikkel 4

Definisjoner

I denne beslutning menes med:

- 1. «katastrofe» enhver situasjon som har eller kan få alvorlige konsekvenser for mennesker, miljø eller eiendom, herunder kulturarv,
- 2. «innsats» alle tiltak som treffes etter en anmodning om bistand innenfor rammen av unionsordningen ved en overhengende fare for katastrofe eller under eller etter en katastrofe for å håndtere de umiddelbare skadevirkningene,
- 3. «beredskap» en tilstand der menneskelige og materielle ressurser, strukturer, samfunn og organisasjoner er i beredskap og hurtig kan mobiliseres ved en katastrofe, som en følge av tiltak truffet på forhånd,
- 4. «forebygging» ethvert tiltak som har som formål å redusere risikoene eller de negative konsekvensene av en katastrofe for mennesker, miljø og eiendom, herunder kulturarv,
- 5. «tidlig varslings» effektiv framskaffelse i god tid av opplysninger som gjør det mulig å treffe tiltak for å unngå eller redusere risikoene for og skadevirkningene av en katastrofe, og for å legge til rette for beredskap med henblikk på en effektiv innsats,
- 6. «modul» en frittstående og selvstendig ordning med ressurser fra medlemsstatene som er basert på forhåndsdefinerte oppgaver og behov, eller en mobil operativ gruppe fra medlemsstatene bestående av en kombinasjon av menneskelige og materielle ressurser som kan beskrives i forhold til sin innsatskapasitet eller den eller de oppgaver den kan utføre,
- 7. «risikovurdering» den samlede sektorovergripende prosess for å identifisere, analysere og vurdere risikoer som gjennomføres på nasjonalt eller relevant regionalt plan,
- 8. «risikohåndteringsevne» en medlemsstat eller dens regioners evne til å redusere, tilpasse seg eller minske risikoene (virkninger og sannsynlighet for en katastrofe) som er identifisert i medlemsstatens risikovurderinger, til et nivå som kan godtas i medlemsstaten. Risikohåndteringsevnen vurderes med hensyn til teknisk, finansiell og administrativ kapasitet til å gjennomføre hensiktsmessig(e)
  - a) risikovurderinger,
  - b) risikohåndteringsplanlegging med hensyn til forebygging og beredskap, og
  - c) risikoforebyggings- og beredskapstiltak,
- 9. «vertsna sjonsstøtte» ethvert tiltak som treffes i beredkapsfasen eller innsatsfasen av den stat som mottar eller sender bistand, eller av Kommisjonen, for å fjerne forventede hindringer for internasjonal bistand som tilbys gjennom unionsordningen. Denne støtten omfatter støtte fra medlemsstatene for at bistanden transittere gjennom deres territorium,
- 10. «beredkapsressurs» bistand som på anmodning kan ytes gjennom unionsordningen,
- 11. «logistikkstøtte» viktig utstyr eller viktige tjenester som ekspertgruppene nevnt i artikkel 17 nr. 1 trenger for å kunne utføre sine oppgaver, blant annet kommunikasjon, midlertidig innkvartering, næringsmidler eller transport i staten.

KAPITTEL II

FOREBYGGING

Artikkel 5

Forebyggende tiltak

- 1. For å oppfylle målene for forebyggingen og gjennomføre forebyggende tiltak skal Kommisjonen
  - a) treffe tiltak for å styrke kunnskapsgrunnlaget om katastroferisikoer og legge til rette for deling av kunnskap, beste praksis og opplysninger, herunder mellom medlemsstater som har felles risikoer,
  - b) støtte og fremme medlemsstatenes virksomhet med hensyn til risikovurdering og kartlegging av risiko gjennom formidling av god praksis, og lette tilgangen til spesialkunnskap og sakkunnskap i spørsmål av felles interesse,
  - c) fastsette og regelmessig ajourføre en sektorovergripende oversikt over og kartlegging av risikoer for naturkatastrofer og menneskeskapt katastrofer som Unionen kan stå overfor, ved å følge en sammenhengende tilnærming på tvers av ulike politikkområder som kan omhandle eller være relatert til katastroforebygging, og som tar behørig hensyn til de sannsynlige virkningene av klimaendring,

- d) oppmuntre til utveksling av god praksis innen utarbeidelse av nasjonale systemer for sivil beredskap for å håndtere virkningene av klimaendring,
- e) fremme og støtte utarbeidelse og gjennomføring av medlemsstatenes risikohåndtering gjennom formidling av god praksis, og lette tilgangen til spesialkunnskap og sakkunnskap i spørsmål av felles interesse,
- f) sammenstille og formidle opplysningene som gjøres tilgjengelig av medlemsstatene, organisere utveksling av erfaringer fra vurdering av risikohåndteringsevne, sammen med medlemsstatene innen 22. desember 2014 utarbeide retningslinjer om innhold, metode og struktur for slike vurderinger samt legge til rette for formidling av god praksis når det gjelder planlegging av forebygging og beredskap, herunder gjennom frivillige fagfellevurderinger,
- g) regelmessig og i samsvar med tidsfristene angitt i artikkel 6 bokstav c) rapportere til Europaparlamentet og Rådet om de framskritt som er gjort med hensyn til gjennomføringen av artikkel 6,
- h) fremme bruken av ulike unionsmidler som kan støtte bærekraftig katastroforebygging og oppmuntre medlemsstatene og regionene til å utnytte disse finansieringsmulighetene,
- i) framheve betydningen av risikoforebygging og støtte medlemsstatene med bevisstgjøring, opplysningsarbeid rettet mot offentligheten og opplæring,
- j) fremme forebyggende tiltak i medlemsstatene og tredjestatene nevnt i artikkel 28 gjennom formidling av god praksis, og lette tilgangen til spesialkunnskap og sakkunnskap i spørsmål av felles interesse,
- k) i nært samarbeid med medlemsstatene treffe ytterligere nødvendige støttende og utfyllende forebyggende tiltak for å nå målet angitt i artikkel 3 nr. 1 bokstav a).

2. På anmodning fra en medlemsstat, en tredjestat eller De forente nasjoner eller FNs organisasjoner kan Kommisjonen utplassere en ekspertgruppe på stedet for å bidra med råd om forebyggende tiltak.

Artikkel 6

Risikohåndtering

For å fremme en effektiv og sammenhengende tilnærming når det gjelder forebygging av og beredskap for katastrofer ved å utveksle ikke-følsomme opplysninger, altså opplysninger hvis avsløring ikke strider mot medlemsstatenes vesentlige sikkerhetsinteresser, og beste praksis innenfor unionsordningen, skal medlemsstatene

- a) utarbeide risikovurderinger på nasjonalt eller relevant regionalt plan og gjøre et sammendrag av de relevante deler

av dette tilgjengelig for Kommisjonen innen 22. desember 2015 og hvert tredje år deretter,

- b) utvikle og forbedre sin planlegging av håndteringen av katastroferisiko på nasjonalt eller relevant regionalt plan,
- c) gjøre vurderingen av sin risikohåndteringsevne på nasjonalt eller relevant regionalt plan tilgjengelig for Kommisjonen hvert tredje år etter ferdigstillingen av de relevante retningslinjer som nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav f) og når det foreligger større endringer, og
- d) delta på frivillig grunnlag i fagfellevurderinger av vurderingen av risikohåndteringsevne.

KAPITTEL III

BEREDSKAP

Artikkel 7

Senter for samordning av innsats ved naturkatastrofer og uønskede hendelser

Senteret for samordning av innsats ved naturkatastrofer og uønskede hendelser (ERCC) opprettes herved. ERCC skal sørge for operative ressurser døgnet rundt og stå til tjeneste for medlemsstatene og Kommisjonen for å nå målene for unionsordningen.

Artikkel 8

Kommisjonens alminnelige beredskapstiltak

Kommisjonen skal utføre følgende beredskapstiltak:

- a) forvalte ERCC,
- b) forvalte et felles krisekommunikasjons- og informasjonssystem for ulykker (CECIS) og lette kommunikasjon og utveksling av opplysninger mellom ERCC og medlemsstatenes kontaktpunkter,
- c) bidra til utvikling og bedre integrasjon av tverrnasjonale systemer for påvisning, tidlig varsling og alarm av europeisk interesse for å gjøre det mulig å sette inn innsats hurtig, og fremme sammenkopling av de nasjonale systemene for tidlig varsling og alarm med hverandre og med ERCC og CECIS. Disse systemer skal ta hensyn til og bygge videre på eksisterende og framtidige kilder og systemer for informasjon, overvåking og påvisning.
- d) opprette og forvalte evnen til å mobilisere og sende ut ekspertgrupper med ansvar for
  - i) å vurdere behovene som eventuelt kan imøtekommes innenfor rammen av unionsordningen i den stat som anmoder om bistand,

- ii) ved behov å legge til rette for samordning av bistand til katastrofeinnsatsen på stedet og samarbeide med vedkommende myndigheter i staten som anmoder om bistand, og
  - iii) å støtte den anmodende stat med sakkunnskap om forebyggings-, beredskaps- og innsatstiltak,
- e) etablere og opprettholde evnen til å yte logistikkstøtte til ekspertgruppene,
- f) utarbeide og opprettholde et nettverk av kompetente eksperter fra medlemsstatene som kan stilles til rådighet på kort varsel for å bistå ERCC med å overvåke informasjonen og lette samordningen,
- g) lette samordningen av medlemsstatenes forhåndsutplasing av katastrofeberedskapsressurser i Unionen,
- h) støtte arbeidet med å forbedre samvirkingsevnen mellom moduler og andre beredskapsressurser samtidig som det tas hensyn til beste praksis på medlemsstatsplan og internasjonalt plan,
- i) innenfor sitt kompetanseområde treffe de nødvendige tiltak for å legge til rette for vertsnasjonsstøtte, herunder sammen med medlemsstatene utvikle og oppdatere retningslinjer for vertsnasjonsstøtte på grunnlag av operative erfaringer,
- j) å støtte opprettelsen av frivillige programmer for vurdering av medlemsstatenes beredskapsstrategier gjennom fagfellevurderinger på grunnlag av på forhånd fastsatt kriterier som gjør det mulig å utforme anbefalinger for å øke Unionens beredskapsnivå, og
- k) i nært samarbeid med medlemsstatene treffe ytterligere nødvendige støttende og utfyllende beredskapstiltak for å nå målet angitt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b).
2. Modulene skal bestå av ressurser fra en eller flere medlemsstater og skal
- a) kunne utføre på forhånd fastsatte oppgaver i innsatsområdene i samsvar med fastsatte internasjonale retningslinjer og derfor kunne
    - i) sendes ut på kort varsel etter anmodning om bistand gjennom ERCC, og
    - ii) være selvforsynt og kunne arbeide selvstendig i et gitt tidsrom,
  - b) kunne samvirke med andre moduler,
  - c) gjennomføre opplæring og øvelser for å kunne oppfylle samvirkingskravet,
  - d) stå under ledelse av en person som har ansvar for driften av modulene, og
  - e) ved behov kunne samarbeide med andre unionsorganer og/eller internasjonale institusjoner, særlig De forente nasjoner.
3. Medlemsstatene skal på frivillig grunnlag på forhånd identifisere eksperter som kan sendes ut som medlemmer av ekspertgrupper, som angitt i artikkel 8 bokstav d).
4. Medlemsstatene skal ved behov vurdere å levere andre former for beredskapsressurser, som kan være tilgjengelig hos vedkommende tjenester, eller som kan stilles til rådighet av ikke-statlige organisasjoner og andre relevante enheter.
- Andre former for beredskapsressurser kan bestå av ressurser fra en eller flere medlemsstater og skal ved behov

Artikkel 9

Medlemsstatenes alminnelige beredskapstiltak

1. Medlemsstatene skal på frivillig grunnlag arbeide med å utvikle moduler som særlig skal oppfylle høyt prioriterte behov for innsats eller støtte innenfor rammen av unionsordningen.

Medlemsstatene skal på forhånd identifisere moduler, andre beredskapsressurser og eksperter hos sine vedkommende tjenester, særlig innenfor deres sivile beredskap og andre beredskapstjenester, som kan stilles til rådighet for innsats via unionsordningen. De skal ta hensyn til at sammensetningen av moduler og andre beredskapsressurser kan avhenge av typen katastrofe og de særskilte behovene ved den enkelte katastrofe.

- a) kunne utføre oppgaver i innsatsområdene i samsvar med fastsatte internasjonale retningslinjer og derfor kunne
  - i) sendes ut på kort varsel etter anmodning om bistand gjennom ERCC, og
  - ii) være selvforsynt og kunne arbeide selvstendig i et gitt tidsrom,
- b) ved behov kunne samarbeide med andre unionsorganer og/eller internasjonale institusjoner, særlig De forente nasjoner.

5. Medlemsstatene kan, med forbehold for at passende sikkerhetstiltak treffes, legge fram opplysninger om relevante militære ressurser som som en siste utvei kan anvendes som del av bistanden gjennom unionsordningen, for eksempel til transport og logistisk eller medisinsk støtte.
6. Medlemsstatene skal gi Kommisjonen relevante opplysninger om eksperter, moduler og andre beredkapsressurser som de gjør tilgjengelig for bistand gjennom unionsordningen som nevnt i nr. 1-5, og skal ved behov ajourføre disse opplysningene.
7. Medlemsstatene skal utpeke kontaktpunkter som nevnt i artikkel 8 bokstav b), og underrette Kommisjonen om dette.
8. Medlemsstatene skal treffe hensiktsmessige beredskapstiltak for å legge til rette for vertsnasjonsstøtte.
9. Medlemsstatene skal med støtte fra Kommisjonen i samsvar med artikkel 23 treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre transport i god tid av bistanden de tilbyr.

Artikkel 10

Planlegging av innsats

1. Kommisjonen og medlemsstatene skal arbeide sammen for å forbedre planleggingen av katastrofeinnsatsen innenfor rammen av unionsordningen, herunder ved å utarbeide scenarier for katastrofeinnsats, kartlegge ressurser og utarbeide planer for utplassering av beredkapsressurser.
2. Ved planleggingen av innsats i forbindelse med humanitære kriser utenfor Unionen skal Kommisjonen og medlemsstatene identifisere og fremme synergier mellom bistanden til den sivile beredskap og den humanitære bistanden som finansieres av Unionen og medlemsstatene.

Artikkel 11

Europeisk beredkapsressurs for innsats ved naturkatastrofer og uønskede hendelser

1. En europeisk beredkapsressurs for innsats ved naturkatastrofer og uønskede hendelser (EERC) skal opprettes. Den skal bestå av en ressurs som medlemsstatene frivillig har forpliktet seg til å holde i beredskap, og skal omfatte moduler, andre beredkapsressurser og eksperter.
2. På grunnlag av identifiserte risikoer skal Kommisjonen fastsette hvor mange og hvilken type sentrale beredkapsressurser EERC har behov for («kapasitetsmål»).
3. Kommisjonen skal fastsette kvalitetskravene for beredkapsressursene som medlemsstatene stiller til rådighet for EERC. Kvalitetskravene skal være basert på etablerte internasjonale standarder når slik standarder finnes. Medlemsstatene skal ha ansvar for å sikre kvaliteten på deres beredkapsressurser.
4. Kommisjonen skal fastsette og lede en prosess for sertifisering og registrering av de beredkapsressurser som medlemsstatene stiller til rådighet for EERC.

5. Medlemsstatene skal på frivillig grunnlag identifisere og registrere de beredkapsressurser de stiller til rådighet for EERC. Alle berørte medlemsstater skal i fellesskap registrere flernasjonale moduler som to eller flere medlemsstater stiller til rådighet.

6. Beredkapsressursene som medlemsstaten stiller til rådighet for EERC, skal til enhver tid være tilgjengelige for nasjonale formål.

7. Beredkapsressursene som medlemsstaten stiller til rådighet for EERC, skal være tilgjengelige for innsats innenfor rammen av unionsordningen etter en anmodning om bistand gjennom ERCC. Den endelige beslutning om utplassering skal treffes av de medlemsstater som har registrert den aktuelle beredkapsressursen. Dersom en medlemsstat på grunn av en nasjonal katastrofesituasjon, force majeure eller unntaksvis alvorlige årsaker er forhindret fra å gjøre nevnte beredkapsressurser tilgjengelig ved en bestemt katastrofe, skal nevnte medlemsstat underrette Kommisjonen om dette så snart som mulig ved å henvise til denne artikkel.

8. Beredkapsressursene som medlemsstatene utplasserer, skal stå under deres kommando og kontroll og kan trekkes tilbake dersom en medlemsstat på grunn av en nasjonal katastrofesituasjon, force majeure eller unntaksvis alvorlige årsaker er forhindret fra fortsatt å stille nevnte beredkapsressurser til rådighet, i samråd med Kommisjonen. Kommisjonen skal ved behov legge til rette for samordningen av de ulike beredkapsressursene gjennom ERCC i samsvar med artikkel 15 og 16.

9. Medlemsstatene og Kommisjonen skal sikre en tilstrekkelig grad av offentlig bevissthet om den innsats som EERC deltar i.

Artikkel 12

Håndtering av beredkapsmangler

1. Kommisjonen skal overvåke hvilke framskritt som gjøres når det gjelder oppfyllelse av kapasitetsmålene som er fastsatt i samsvar med artikkel 11 nr. 2, og identifisere potensielt alvorlige i beredkapsmangler hos EERC.

2. Dersom det identifiseres potensielt alvorlige mangler, skal Kommisjonen undersøke om de nødvendige ressurser er tilgjengelig for medlemsstater utenfor EERC.

3. Kommisjonen skal oppmuntre medlemsstatene til å avhjelpe, enten alene eller gjennom et konsortium av medlemsstater som samarbeider om felles risikoer, eventuelle strategiske kapasitetsmangler som er identifisert i samsvar med nr. 2. Kommisjonen kan støtte medlemsstatene med denne virksomheten i samsvar med artikkel 20 bokstav i) og j) i artikkel 21 nr. 1 og artikkel 21 nr. 2.

4. Kommisjonen skal hvert annet år underrette Europaparlamentet og Rådet om framskrittene som er gjort når det gjelder å nå kapasitetsmålene og gjenstående kapasitetsmangler i EERC.

*Artikkel 13***Opplæring, øvelser, erfaringsbasert læring og kunnskapsformidling**

1. Kommisjonen skal innenfor unionsordningen utføre følgende oppgaver på området opplæring, øvelser, erfaringsbasert læring og kunnskapsformidling:

- a) utarbeide og forvalte et opplæringsprogram for personell fra sivilforsvaret og andre beredskapsledere innen forebygging av, beredskap for og innsats ved katastrofer. Programmet skal inneholde felles kurs og en utvekslingsordning der eksperter kan utlånes til andre medlemsstater.

Opplæringsprogrammet skal ha til formål å bedre samordningen, kompatibiliteten og komplementariteten mellom ressursene nevnt i artikkel 9 og 11 og forbedre kompetansen hos ekspertene nevnt i artikkel 8 bokstav d) og f),

- b) utarbeide og forvalte et opplæringsnettverk som er åpent for opplæringsentre for personell fra sivilforsvaret og beredskapsledere og andre relevante aktører og institusjoner innen forebygging av, beredskap for og innsats ved katastrofer.

Opplæringsnettverket har til oppgave å

- i) forbedre alle faser av katastrofehandlingen idet det tas hensyn til tilpasningen til og begrensningen av klimaendring,
- ii) skape synergier blant sine medlemmer gjennom utveksling av erfaringer og beste praksis, relevant forskning, oppnådde erfaringer, kurs og seminarer, øvelser og forsøksprosjekter, og
- iii) utarbeide retningslinjer for opplæring innen sivil beredskap på unionsplan og internasjonalt plan, herunder opplæring i forebygging av, beredskap for og innsats ved katastrofer,
- c) utarbeide en strategisk ramme med angivelse av øvingsvirksomhetens mål og rolle, en langsiktig omfattende plan der prioriteringer for øvingsvirksomheten angis, samt utarbeide og forvalte et øvelsesprogram,
- d) utarbeide og forvalte et program for erfaringsbasert læring fra sivile beredskapstiltak gjennomført innenfor rammen av unionsordningen, som omfatter aspekter fra hele katastrofehandlingsforløpet, for å etablere et bredere grunnlag for læringsprosesser og kunnskapsutvikling. Programmet skal omfatte
- i) overvåking, analyse og vurdering av alle relevante sivilberedskapstiltak innenfor unionsordningen,

- ii) bidra til gjennomføringen av erfaringsbasert læring for å oppnå et erfaringsbasert grunnlag for å utvikle virksomhet innenfor katastrofehandlingsforløpet, og

- iii) utvikling av metoder og verktøy for innsamling, analyse, fremming og gjennomføring av de oppnådde erfaringer.

Programmet skal ved behov også omfatte erfaringer som er gjort fra innsats utenfor Unionen slik at koplinger og synergieffekter mellom bistand som gis innenfor rammen av unionsordningen og innenfor rammen av humanitær bistand, kan utnyttes,

- e) utvikle retningslinjer for kunnskapsformidling og gjennomføring av de ulike oppgaver nevnt i bokstav a)-d) på medlemsstatsplan, og
- f) stimulere og oppmuntre til innføring og bruk av relevant ny teknologi innenfor rammen av unionsordningen.

2. I forbindelse med utførelsen av oppgavene nevnt i nr. 1 skal Kommisjonen ta særlig hensyn til behovene og interessene til medlemsstater som står overfor lignende katastroferisikoer.

3. På anmodning fra en medlemsstat, en tredjestat eller De forente nasjoner eller FNs organisasjoner kan Kommisjonen utplassere en ekspertgruppe på stedet for å bidra med råd om beredskapstiltak.

KAPITTEL IV

INNSATS

*Artikkel 14***Underretning om katastrofer i Unionen**

1. Ved en katastrofe i Unionen, eller ved en overhengende fare for katastrofe, som forårsaker eller kan forårsake virkninger på tvers av landegrensene eller påvirker eller kan komme til å påvirke andre medlemsstater, skal den medlemsstat der katastrofen har inntruffet eller sannsynligvis kommer til å inntreffe, umiddelbart underrette de medlemsstatene som kan bli berørt av katastrofen, og dersom virkningene kan bli betydelige, Kommisjonen.

Første ledd får ikke anvendelse dersom underretningsplikten allerede er oppfylt i henhold til annet unionsregelverk i henhold til traktaten om opprettelse av Det europeiske atomenergifellesskap eller i henhold til eksisterende internasjonale avtaler.

2. Ved en katastrofe i Unionen, eller ved en overhengende fare for katastrofe, som sannsynligvis vil føre til at en eller flere medlemsstater anmoder om bistand, skal den medlemsstat der katastrofen har inntruffet eller sannsynligvis kommer til å inntreffe, umiddelbart underrette Kommisjonen om at det kan forventes en anmodning om bistand gjennom ERCC, slik at Kommisjonen ved behov kan underrette de øvrige medlemsstater og mobilisere de vedkommende tjenester.

3. Underretningene nevnt i nr. 1 og 2 skal ved behov skje gjennom CECIS.

Artikkel 15

Tiltak ved katastrofer i Unionen

1. Når en katastrofe inntreffer i Unionen, eller ved en overhengende fare for at en katastrofe kan inntreffe, kan den berørte medlemsstat anmode om bistand gjennom ERCC. Anmodningen skal være så konkret som mulig.
2. I ekstraordinære situasjoner med økt risiko kan en medlemsstat også anmode om bistand i form av midlertidig forhåndsutplassering av beredskapsressurser.
3. Dersom det er nødvendig, skal Kommisjonen når den mottar en anmodning om bistand, umiddelbart
  - a) videresende anmodningen til kontaktpunktene i de øvrige medlemsstatene,
  - b) sammen med den berørte medlemsstat samle inn godkjent informasjon om situasjonen og formidle den til medlemsstatene,
  - c) i samråd med den anmodende medlemsstat utarbeide anbefalinger om ytelse av bistand gjennom unionsordningen på grunnlag av behovene på stedet og alle relevante eksisterende planer som nevnt i artikkel 10 nr. 1, og oppfordre medlemsstatene til å sette inn særskilte ressurser og legge til rette for samordning av den nødvendige bistand, og
  - d) treffe ytterligere tiltak for å legge til rette for samordning av innsatsen.
4. Enhver medlemsstat som får en anmodning om bistand gjennom unionsordningen, skal umiddelbart ta stilling til om den er i stand til å yte den anmodende medlemsstat den ønskede bistand, og underrette denne om sin beslutning gjennom CECIS med angivelse av omfanget av, vilkårene for og eventuelt kostnadene ved den bistand som medlemsstaten kan yte. ERCC skal holde medlemsstatene underrettet.
5. Den anmodende medlemsstat skal ha ansvar for å lede hjelpeaksjoner. Myndighetene i den anmodende medlemsstat skal fastsette retningslinjer og eventuelt fastsette grensene for de oppgaver som overdras til modulene eller andre beredskapsressurser. Opplysningene om utførelsen av disse oppgavene skal gis til den person som er utpekt som ansvarlig av den medlemsstat som yter bistanden. Den anmodende medlemsstat kan også anmode om at en ekspertgruppe sendes ut for å bistå i vurderingsarbeidet, legge til rette for samordningen på stedet mellom medlemsstatenes grupper eller bistå med teknisk rådgivning.
6. Den anmodende medlemsstat skal treffe hensiktsmessige tiltak for å bedre vertsstatens egne muligheter til å støtte bistanden som kommer utenfra.
7. Kommisjonens rolle i henhold til denne artikkel skal ikke påvirke medlemsstatens myndighet og ansvar for egne grupper, moduler og andre støtteressurser, herunder militære ressurser.

Særlig kan Kommisjonens støtte ikke medføre kommando over og kontroll med medlemsstatenes grupper, moduler og annen støtte, som skal settes inn på frivillig grunnlag i samsvar med samordningen i hovedkvarteret og på stedet.

Artikkel 16

Bedre sammenheng i innsatsen ved katastrofer utenfor Unionen

1. Når en katastrofe inntreffer utenfor Unionen, eller ved en overhengende fare for at en katastrofe kan inntreffe, kan den berørte stat anmode om bistand gjennom ERCC. Bistand kan også anmodes gjennom eller av De forente nasjoner og FNs organisasjoner eller av en relevant internasjonal organisasjon.
2. Innsats i henhold til denne artikkel kan gjennomføres enten som en selvstendig hjelpeaksjon eller som et bidrag til en aksjon som ledes av en internasjonal organisasjon. Unionens samordning skal være fullt integrert med den samlede samordning som ytes av FNs kontor for samordning av humanitære aktiviteter (OCHA), og skal respektere dets ledende rolle.
3. Kommisjonen skal bidra til at bistanden ytes på en sammenhengende måte gjennom følgende tiltak:
  - a) opprettholde en dialog med medlemsstatenes kontaktpunkter for å sikre at Unionen, gjennom unionsordningen, yter et effektivt og sammenhengende bidrag til hjelpearbeidet totalt sett, særlig
    - i) umiddelbart underrette medlemsstatene om anmodninger om bistand og deres fulle omfang,
    - ii) støtte en felles vurdering av situasjonen og av behovene, yte teknisk rådgivning og/eller legge til rette for samordning av bistanden på stedet ved å ha en gruppe av eksperter innen sivil beredskap på stedet,
    - iii) dele relevante vurderinger og analyser med alle relevante aktører,
    - iv) legge fram en oversikt over bistand som tilbys av medlemsstater og andre aktører,
    - v) gi råd om hvilken type bistand det er behov for slik at den bistand som ytes, er i samsvar med behovsvurderingene, og
    - vi) bidra til å løse praktiske problemer i forbindelse med ytingen av bistand på områder som for eksempel transitt og toll,
  - b) umiddelbart utarbeide anbefalinger, om mulig i samarbeid med den berørte stat, på grunnlag av behovene på stedet og alle relevante eksisterende planer, og oppfordre medlemsstatene til å sette inn bestemte ressurser og legge til rette for samordning av bistanden det er anmodet om,

- c) holde kontakt med den berørte stat med hensyn til tekniske opplysninger, for eksempel det nøyaktige behovet for bistand, godtakelse av tilbud og praktiske ordninger for mottak og fordeling av bistand lokalt,
- d) holde kontakt med eller støtte OCHA og samarbeide med andre relevante aktører som bidrar til det samlede hjelpearbeidet for å oppnå størst mulig synergieffekter, finne komplementariteter og unngå overlappinger og mangler, og
- e) samarbeide med alle berørte aktører, særlig under avslutningsfasen av hjelpeaksjonen innenfor rammen av unionsordningen, for å lette en smidig overlevering.

4. Uten at det berører Kommisjonens rolle i henhold til nr. 3 og samtidig som det tas hensyn til kravet om at den operative innsatsen innenfor rammen av unionsordningen settes inn umiddelbart, skal Kommisjonen, så snart unionsordningen er aktivert, underrette den europeiske tjeneste for utenriksforbindelser slik at det sikres sammenheng mellom den sivile beredskapsinnsatsen og Unionens overordnede forbindelser med den berørte stat. Kommisjonen skal holde medlemsstatene fullstendig underrettet i samsvar med nr. 3.

5. På stedet skal det sikres hensiktsmessig samarbeid med Unionens delegasjon slik at denne kan legge til rette for kontakten med regjeringen i den berørte stat. Om nødvendig skal Unionens delegasjon yte logistikkstøtte til gruppene av eksperter innen sivil beredskap nevnt i nr. 3 bokstav a) ii).

6. Enhver medlemsstat som får en anmodning om bistand gjennom unionsordningen, skal umiddelbart ta stilling til om den er i stand til å yte den anmodende medlemsstat den ønskede bistand, og underrette ERCC om sin beslutning gjennom CECIS med angivelse av omfanget av, vilkårene for og eventuelt kostnadene ved den bistand som medlemsstaten kan yte. ERCC skal holde medlemsstatene underrettet.

7. Unionsordningen kan også brukes som støtte til den sivile beredskap i forbindelse med konsulær bistand til unionsborgere ved katastrofer i tredjestater, dersom de berørte medlemsstaters konsulære myndigheter anmoder om dette.

8. Etter en anmodning om bistand kan Kommisjonen treffe ytterligere nødvendige støttende og utfyllende tiltak for å sikre sammenheng i bistanden.

9. Samordningen gjennom unionsordningen skal verken påvirke de bilaterale kontaktene mellom medlemsstatene og den berørte stat eller samarbeidet mellom medlemsstatene og De forente nasjoner og andre relevante internasjonale organisasjoner. Slike bilaterale kontakter kan også brukes til å bidra til samordningen gjennom unionsordningen.

10. Kommisjonens rolle i henhold til denne artikkel skal ikke påvirke medlemsstatens myndighet og ansvar for egne grupper, moduler og annen støtte, herunder militære ressurser. Særlig

kan Kommisjonens støtte ikke medføre kommando over og kontroll med medlemsstatenes grupper, moduler og annen støtte, som skal settes inn på frivillig grunnlag i samsvar med samordningen i hovedkvarteret og på stedet.

11. Det skal arbeides for å skape synergier med andre unionsinstrumenter, særlig med tiltak som finansieres i samsvar med forordning (EF) nr. 1257/96. Kommisjonen skal sikre samordning mellom instrumentene og der det er relevant, sikre at de av medlemsstatenes sivile beredskapstiltak som bidrar til en mer omfattende humanitær innsats, i størst mulig grad finansieres i henhold til denne beslutning.

12. Når unionsordningen aktiveres, skal medlemsstatene som yter katastrofehjelp, holde ERCC fullt orientert om sin virksomhet.

13. Medlemsstatenes grupper og moduler som deltar i innsatsen på stedet gjennom unionsordningen, skal samarbeide nært med ERCC og ekspertgruppene på stedet som nevnt i nr. 3 bokstav a) ii).

Artikkel 17

Støtte på stedet

1. Kommisjonen kan velge, utnevne og sende ut en ekspertgruppe bestående av eksperter fra medlemsstatene

- a) ved en katastrofe utenfor Unionen som nevnt i artikkel 16 nr. 3,
- b) ved en katastrofe i Unionen som nevnt i artikkel 15 nr. 5,
- c) etter anmodning om sakkunnskap om forebygging i samsvar med artikkel 5 nr. 2, eller
- d) etter anmodning om sakkunnskap om beredskap i samsvar med artikkel 13 nr. 3.

Eksperter fra Kommisjonen og andre tjenester i Unionen kan inngå i gruppen for å støtte gruppen og lette kontakten med ERCC. Eksperter som sendes ut av OCHA eller andre internasjonale organisasjoner, kan inngå i gruppen for å styrke samarbeidet og legge til rette for felles vurderinger.

2. Framgangsmåten for utvelgelse og utpeking av eksperter skal være som følger:

- a) Medlemsstatene skal utpeke eksperter som de skal ha ansvar for, og som kan settes inn som medlemmer av ekspertgruppene,

b) Kommisjonen skal velge ekspertene og lederen for disse gruppene på grunnlag av deres kvalifikasjoner og erfaring, herunder hvilken opplæring de har fått når det gjelder unionsordningen, tidligere erfaring med oppdrag innenfor rammen av unionsordningen og annet internasjonalt hjelpearbeid. Utvelgelsen skal også baseres på andre kriterier, som språkferdigheter, for å sikre at gruppen samlet sett har de ferdigheter som kreves i den aktuelle situasjon, og

c) Kommisjonen skal utpeke eksperter/gruppeledere for oppdraget etter avtale med deres utpekende medlemsstat.

3. Når ekspertgrupper sendes ut, skal de legge til rette for samordning mellom medlemsstatenes innsatsgrupper og samarbeide med vedkommende myndigheter i den anmodende stat som angitt i artikkel 8 bokstav d). ERCC skal opprettholde nær kontakt med ekspertgruppene og gi dem veiledning og logistikkstøtte.

Artikkel 18

Transport og utstyr

1. Ved en katastrofe, enten i eller utenfor Unionen, kan Kommisjonen støtte medlemsstatene slik at de får tilgang til utstyr eller transportressurser, ved å

a) framskaffe og utveksle opplysninger om utstyr og transportressurser som kan stilles til rådighet av medlemsstatene, for å legge til rette for felles anvendelse av utstyret eller transportressursene,

b) bistå medlemsstatene med å identifisere og lette deres tilgang til transportressurser som kan være tilgjengelige fra andre kilder, herunder det kommersielle marked, eller

c) bistå medlemsstatene med å identifisere utstyr som kan være tilgjengelig fra andre kilder, herunder det kommersielle marked.

2. Kommisjonen kan supplere de transportressurser medlemsstatene bidrar med, ved å stille til rådighet slike ytterligere transportressurser som trengs for å sikre hurtig innsats ved katastrofer.

KAPITTEL V

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikkel 19

Budsjettmidler

1. Den finansielle rammen for gjennomføring av unionsordningen i tidsrommet 2014-2020, skal være 368 428 000 euro i løpende priser.

223 776 000 euro i løpende priser skal komme fra budsjettpost 3 «Sikkerhet og medborgerskap» i den flerårige finansielle rammen, og 144 652 000 euro i løpende priser skal komme fra budsjettpost 4 «Det globale Europa».

De årlige bevilgningene skal godkjennes av Europaparlamentet og Rådet innenfor grensene av den flerårige finansielle rammen.

2. Bevilgninger som følger av refusjon fra mottakere av katastrofehjelp, skal utgjøre inntekter avsatt til bestemte formål i henhold til artikkel 18 nr. 2 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

3. Den finansielle rammen nevnt i nr. 1 kan også dekke utgifter til forberedende arbeid, overvåking, kontroll, revisjon og evaluering som kreves for å forvalte unionsordningen og nå målene for ordningen.

Slike utgifter kan særlig dekke undersøkelser, ekspertmøter, informasjons- og kommunikasjonsvirksomhet, herunder spredning av informasjon om Unionens politiske prioriteringer, forutsatt at de er forbundet med de generelle målene for unionsordningen, utgifter til IT-nettverk som fokuserer på behandling og utveksling av opplysninger, herunder sammenkopling med eksisterende eller framtidige sektorovergrepssystemer for datautveksling og tilhørende utstyr, i tillegg til utgifter til all annen faglig og administrativ bistand som Kommisjonen pådrar seg i forvaltningen av programmet.

4. Den finansielle rammen nevnt i nr. 1 skal i tidsrommet 2014-2020 fordeles i samsvar med de prosentandeler og prinsipper som er angitt i vedlegg I.

5. Kommisjonen skal gjennomgå fordelingen angitt i vedlegg I på grunnlag av resultatet av den foreløpige evalueringen nevnt i artikkel 34 nr. 2 bokstav a). Dersom det er nødvendig på grunnlag av nevnte evaluering, skal Kommisjonen ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 30 for å justere hvert av tallene i vedlegg I med over 8 prosentpoeng og inntil 16 prosentpoeng. Nevnte delegerte rettsakter skal vedtas innen 30. juni 2017.

6. Dersom det av tvingende hasteårsaker er behov for en gjennomgåelse av tilgjengelige budsjettmidler for innsatsiltak, skal Kommisjonen ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter for å justere hvert av tallene i vedlegg I med over 8 prosentpoeng og inntil 16 prosentpoeng, innenfor rammen av tilgjengelige budsjettbevilgninger og i samsvar med framgangsmåten angitt i artikkel 31.

Artikkel 20

Alminnelige støtteberettigede tiltak

Følgende alminnelige tiltak skal være berettiget til finansiell støtte for å styrke forebyggingen av, beredskapen for og en effektiv innsats ved katastrofer:

a) studier, undersøkelser, modellberegninger og utarbeidelse av scenarier for å legge til rette for utveksling av kunnskap, beste praksis og opplysninger,

- b) opplæring, øvelser, seminarer, utveksling av personell og eksperter, opprettelse av nettverk, demonstrasjonsprosjekter og teknologioverføring,
- c) overvåkings-, vurderings- og evalueringstiltak,
- d) informasjon til offentligheten, utdanning og bevisstgjøring og tilhørende formidlingstiltak for å trekke borgerne med i arbeidet for å forbygge og redusere virkningene av katastrofer i Unionen og hjelpe unionsborgerne til å beskytte seg selv mer effektivt og på en bærekraftig måte,
- e) innføre og drive et program for læring som bygger på erfaringer fra innsats og øvelser innenfor rammen av unionsordningen, herunder på områder som er relevante for forebygging og beredskap, og
- f) kommunikasjonstiltak og tiltak for å øke bevisstheten om medlemsstatenes og Unionens sivile beredskapsarbeid på områdene forebygging av, beredskap for og innsats ved katastrofer.
- g) planlegging av innsats innenfor rammen av unionsordningen i samsvar med artikkel 10,
- h) støtte til beredskapsvirksomhet som beskrevet i artikkel 13,
- i) utvikling av EERC som nevnt i artikkel 11, i samsvar med nr. 2 i denne artikkel,
- j) identifikasjon av mangler i EERC i samsvar med artikkel 12, og støtte til medlemsstater slik at de kan avhjelpe manglene gjennom samfinansiering av nye beredskapsressurser med inntil 20 % av de støtteberettigede kostnadene, forutsatt at
  - i) behovet for nye ressurser bekreftes av risikovurderinger,
  - ii) prosessen for å identifisere mangler som angitt i artikkel 12, viser at slike ressurser ikke er tilgjengelig for medlemsstatene,
  - iii) slike ressurser er utviklet av medlemsstatene, enten alene eller i et konsortium,
  - iv) slike ressurser er forbeholdt den frivillige beredskapsressursen i et tidsrom på minst to år, og
  - v) samfinansieringen av slike ressurser er kostnads-effektiv.

Artikkel 21

Støtteberettigede forebyggende tiltak og beredskapstiltak

1. Følgende forebyggende tiltak og beredskapstiltak skal være berettiget til finansiell støtte:

- a) samfinansiering av prosjekter, studier, seminarer, undersøkelser og lignende tiltak og virksomhet som nevnt i artikkel 5,
- b) samfinansiering av fagfellevurderinger som nevnt i artikkel 6 bokstav d) og artikkel 8 bokstav j),
- c) opprettholdelse av ERCCs funksjoner i samsvar med artikkel 8 bokstav a),
- d) forberedelse til mobilisering og utsending av ekspertgruppene nevnt i artikkel 8 bokstav d) og artikkel 17 og opparbeiding og opprettholdelse av en ressurs med hurtig innsatsevne gjennom et nettverk av kompetente eksperter fra medlemsstatene som nevnt i artikkel 8 bokstav f),
- e) opprettelse og vedlikehold av CECIS og verktøyer for å muliggjøre kommunikasjon og informasjonsdeling mellom ERCC og kontaktpunktene i medlemsstatene og de andre deltakernes kontaktpunkter innenfor rammen av unionsordningen,
- f) bidrag til utvikling av tverrnasjonale systemer for påvisning, tidlig varslings og alarm av europeisk interesse for å gjøre det mulig å sette inn innsats hurtig og styrke sammenkoplingen av de nasjonale systemene for tidlig varslings og alarm med hverandre og med ERCC og CECIS. Disse systemer skal ta hensyn til og bygge videre på eksisterende og framtidige kilder og systemer for informasjon, overvåking og påvisning,

Ved behov skal det gis forrang til konsortier av medlemsstater som samarbeider om en felles risiko,

- k) tiltak som sikrer at logistikkstøtten til ekspertgruppene nevnt i artikkel 17 nr. 1, er tilgjengelig,
- l) tilrettelegging av samordning av medlemsstatenes forhåndsutplassering av katastrofeberedskapsressurser i Unionen i samsvar med artikkel 8 bokstav g), og
- m) støtte til rådgivning i spørsmål som gjelder forebyggende tiltak og beredskapstiltak ved å utplassere ekspertgrupper på stedet, på anmodning fra en medlemsstat, en tredjestat eller De forente nasjoner eller FNs organisasjoner, i samsvar med artikkel 5 nr. 2 og artikkel 13 nr. 3.

2. Berettigelsen til finansiell støtte for tiltak nevnt i nr. 1 bokstav i) skal være begrenset til

- a) kostnader på unionsplan ved opprettelse og forvaltning av EERC og tilhørende prosesser angitt i artikkel 11,
- b) kostnader ved obligatoriske opplæringskurs, øvelser og seminarer som er nødvendige for å sertifisere medlemsstatenes beredskapsressurser med tanke på EERC («sertifiseringskostnader»). Sertifiseringskostnadene kan bestå av enhetskostnader eller faste beløp fastsatt per type ressurs, og kan dekke inntil 100 % av støtteberettigede kostnader,

- c) engangskostnader som er nødvendige for å oppgradere medlemsstatenes beredskapsressurser fra rent nasjonal bruk til en tilstand der de står klare og er tilgjengelige for utsending som en del av EERC i samsvar med kvalitetskravene til den frivillige beredskapsressursen og de anbefalinger som er formulert i sertifiseringsprosessen («tilpasningskostnader»). Nevnte tilpasningskostnader kan omfatte kostnader knyttet til modulenes samvirkingsevne og andre beredskapsressurser, selvstendighet, selvfor- syning, egnethet for transport, emballasje og lignende kostnader samt kostnader ved opprettelse av flernasjonale beredskapsressurser (for eksempel seminarer, opplæring, utvikling av felles metoder, standarder, framgangsmåter og tilsvarende virksomhet), forutsatt at disse kostnader spesifikt gjelder ressursenes deltakelse i den frivillige beredskapsressursen. De skal ikke dekke kostnader til utstyr eller menneskelige ressurser som innledningsvis kreves for å etablere beredskapsressursene eller for løpende vedlikeholds- eller driftskostnader. Tilpasningskostnadene kan bestå av enhetskostnader eller faste beløp fastsatt per type ressurs, og kan dekke inntil 100 % av støtteberettigede kostnader, forutsatt at disse ikke overstiger 30 % av de gjennomsnittlige kostnader ved utvikling av ressursen, og
- d) kostnader ved å opprette og forvalte rammeavtaler, partnerskapsrammeavtaler eller tilsvarende ordninger for å avhjelpe midlertidige mangler i forbindelse med ekstraordinære katastrofer, ut fra en tilnærming som tar hensyn til alle foreliggende farer,

Finansieringen i henhold til bokstav d) i dette nummer

- i) kan dekke kostnader eller gebyrer som er nødvendige for å utarbeide, forberede, forhandle, inngå og forvalte kontraktene eller ordningene samt kostnadene ved utvikling av standardiserte framgangsmåter og øvelser for å sikre effektiv bruk av ressurser. Slik finansiering kan også dekke inntil 40 % av kostnadene ved å sikre hurtig tilgang til disse ressursene,
- ii) skal ikke dekke kostnadene ved å kjøpe eller utvikle nye beredskapsressurser eller kostnadene ved drift av disse tilleggsressursene i en katastrofesituasjon. De medlems- stater som anmoder om bistand, skal stå for driftskost- nadene for disse tilleggsressursene i en katastrofesituasjon,
- iii) skal ikke overstige 10 % av den finansielle rammen angitt i artikkel 19 nr. 1. Dersom taket på 10 % nås før utløpet av programplanleggingsperioden og dette er nødvendig for å sikre at unionsordningen fungerer på en tilfredsstillende måte, kan dette taket på 10 % ved hjelp av gjennomfø- ringsrettsakter overskrides med inntil 5 prosentpoeng. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter fram- gangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 33 nr. 2.

Artikkel 22

Støtteberettigede innsatstiltak

Følgende innsatstiltak skal være berettiget til finansiell støtte:

- a) utsending av ekspertgruppene nevnt i artikkel 17 nr. 1 sammen med logistikkstøtte og utsending av eksperter som nevnt i artikkel 8 bokstav d) og e),
- b) ved en katastrofe, støtte til medlemsstatene for å gi dem tilgang til utstyr og transportressurser som nevnt i artikkel 23, og
- c) ved en anmodning om bistand, slike ytterligere støttende og utfyllende tiltak som er nødvendige for å lette samordningen av innsatsen på den mest effektive måten.

Artikkel 23

Støtteberettigede tiltak når det gjelder utstyr og transportressurser

1. Følgende tiltak skal være berettiget til finansiell støtte med henblikk på tilgang til utstyr og transportressurser innenfor rammen av unionsordningen:

- a) framskaffe og utveksle opplysninger om utstyr og transportressurser som medlemsstatene kan beslutte å stille til rådighet, for å legge til rette for felles anvendelse av utstyret eller transportressursene,
- b) bistå medlemsstatene med å identifisere og lette deres tilgang til transportressurser som kan være tilgjengelige fra andre kilder, herunder det kommersielle marked, eller
- c) bistå medlemsstatene med å identifisere utstyr som kan være tilgjengelig fra andre kilder, herunder det kommersielle marked, og
- d) finansiere de transportressurser som er nødvendige for å sikre hurtig innsats ved katastrofer. Slike tiltak skal være berettiget til finansiell støtte bare dersom følgende kriterier er oppfylt:
- i) det er framsatt en anmodning om bistand innenfor rammen av unionsordningen i samsvar med artikkel 15 og 16,
- ii) ytterligere transportressurser er nødvendig for å sikre at katastrofeinnsatsen i henhold til unionsordningen er effektiv,
- iii) bistanden tilsvarer behovene identifisert av ERCC og ytes i samsvar med anbefalingene fra ERCC om tekniske spesifikasjoner, kvalitet, tidsplan og metoder for levering,

iv) bistanden innenfor rammen av unionsordningen er godkjent av den anmodende stat, direkte eller gjennom De forente nasjoner eller FNs organisasjoner, eller en relevant internasjonal organisasjon, og

v) bistanden, når det gjelder katastrofer i tredjestater, utfyller Unionens samlede humanitære innsats.

2. Unionens finansielle støtte til transportressurser skal ikke overstige 55 % av den samlede støtteberettigede kostnaden.

3. Unionens finansielle støtte til transport kan i tillegg dekke høyst 85 % av samlede støtteberettigede kostnader i følgende situasjoner:

a) kostnadene ved transport av de ressursene medlemsstatene frivillig har forpliktet seg til å holde i beredskap i samsvar med artikkel 11, eller

b) bistanden er nødvendig for å oppfylle et kritisk behov, og den er ikke tilgjengelig, eller er ikke tilgjengelig i tilstrekkelig grad, i den frivillige beredskapsressursen.

4. Unionens finansielle støtte til transportressurser kan i tillegg dekke inntil 100 % av samlede støtteberettigede kostnader beskrevet i nr. i), ii) og iii) dersom dette er nødvendig for at medlemsstatene skal kunne slå sammen sin bistand på en operativt effektiv måte, og dersom kostnadene gjelder noe av det følgende:

i) korttidsleie av lagerkapasitet for midlertidig lagring av bistand fra medlemsstatene med sikte på å legge til rette for samordning av transporten av slik bistand,

ii) ompakking av medlemsstatenes bistand med henblikk på maksimal utnyttelse av tilgjengelig transportkapasitet eller for å oppfylle konkrete driftsmessige krav, eller

iii) lokal transport av felles bistand med sikte på å sikre en samordnet levering på bestemmelsesstedet i den anmodende stat.

Unionens finansielle støtte i henhold til dette nummer skal ikke overskride 75 000 euro i løpende priser for hver aktivering av unionsordningen. I unntakstilfeller kan dette taket overskrides ved hjelp av gjennomføringsrettsakter. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 33 nr. 2.

5. Dersom flere medlemsstater anvender felles transport, kan en medlemsstat innta en ledende rolle og anmode om finansiell støtte fra Unionen til transporten i sin helhet.

6. Dersom en medlemsstat anmoder Kommisjonen om å inngå avtale om transporttjenester, skal Kommisjonen anmode om at deler av kostnadene refunderes i samsvar med finansieringssatsene fastsatt i nr. 2, 3 og 4.

7. Følgende kostnader skal være berettiget til finansiell støtte fra Unionen til transportressurser i henhold til denne artikkel: alle kostnader knyttet til forflytning av transportressurser, herunder kostnader ved alle tjenester, gebyrer, kostnader til logistikk og håndtering, drivstoff og eventuelle innkvarteringskostnader samt øvrige indirekte kostnader som skatter, avgifter generelt og transittkostnader.

Artikkel 24

Mottakere

Det kan ytes tilskudd i henhold til denne beslutning til juridiske personer, uten hensyn til om de er privatrettslige eller offentligrettslige juridiske personer.

Artikkel 25

Finansielle intervensjoner og framgangsmåter for gjennomføring

1. Kommisjonen skal yte den finansielle støtten fra Unionen i samsvar med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

2. Finansiell støtte i henhold til denne beslutning kan gis i alle de former som er angitt i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, særlig tilskudd, refusjon av utgifter, offentlige innkjøp og bidrag til forvaltningsfond.

3. For å gjennomføre denne beslutning skal Kommisjonen vedta årlige arbeidsprogrammer ved hjelp av gjennomføringsrettsakter, med unntak for tiltak som hører inn under katastrofeinnsatsen i samsvar med kapittel IV, som ikke kan gis i forkant. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 33 nr. 2. De årlige arbeidsprogrammene skal inneholde målene som skal nås, forventede resultater, gjennomføringsmetode og samlet beløp. Det årlige arbeidsprogrammet skal også inneholde en beskrivelse av de tiltakene som skal finansieres, en angivelse av det beløp som er avsatt til hvert tiltak, og en veiledende tidsplan for gjennomføringen. Når det gjelder den finansielle støtten nevnt i artikkel 28 nr. 2, skal de årlige arbeidsprogrammene beskrive de tiltak som planlegges for statene som angis der.

Artikkel 26

Komplementaritet og sammenheng i Unionens tiltak

1. Tiltak som mottar finansiell støtte i henhold til denne beslutning, skal ikke motta støtte fra Unionens øvrige finansieringsordninger.

Kommisjonen skal sikre at de som søker om og de som mottar finansiell støtte i henhold til denne beslutning, underretter Kommisjonen om hvilken finansiell støtte de mottar fra andre kilder, herunder Unionens alminnelige budsjett, og om alle pågående søknader om slik støtte.

2. Det skal søkes synergier og komplementaritet med andre unionsordninger. Ved innsats i forbindelse med humanitære kriser i tredjestater skal Kommisjonen sikre komplementaritet og sammenheng mellom de tiltak som finansieres i henhold til denne beslutning, og de tiltak som finansieres i henhold til forordning (EF) nr. 1257/96.

3. Dersom bistand innenfor rammen av unionsordningen bidrar til en humanitær innsats fra Unionens side, særlig i sammensatte nødsituasjoner, bør tiltak som mottar finansiell støtte i henhold til denne beslutning, ta utgangspunkt i identifiserte behov og være i samsvar med de humanitære prinsipper og prinsippene om bruk av sivile beredskapsressurser og militære ressurser fastsatt i den europeiske enighet om humanitær bistand.

Artikkel 27

Vern av Unionens finansielle interesser

1. Når tiltak finansiert i henhold til denne beslutning gjennomføres, skal Kommisjonen treffe egnede tiltak for å sikre at Unionens finansielle interesser vernes gjennom tiltak for å forebygge bedrageri, korrupsjon og annen ulovlig virksomhet, gjennom effektiv kontroll og, dersom uregelmessigheter oppdages, gjennom inn drivelse av urettmessig utbetalte beløp samt, der det er hensiktsmessig, gjennom effektive, avpassede og avskrekkende administrative og finansielle sanksjoner.

2. Kommisjonen eller dens representanter og Revisjonsretten skal ha fullmakt til utføre revisjon på grunnlag av dokumentkontroll og kontroll på stedet hos alle mottakere av tilskudd, entreprenører og underleverandører som har mottatt midler fra Unionen i henhold til denne beslutning.

3. Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF) kan, i samsvar med bestemmelsene og framgangsmåtene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽¹⁾ og rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽²⁾ foreta undersøkelser, herunder kontroller og inspeksjoner på stedet, med henblikk på å fastslå hvorvidt det har forekommet bedrageri, korrupsjon eller annen ulovlig virksomhet som påvirker Unionens økonomiske interesser i forbindelse med en avtale om tilskudd eller beslutning om tilskudd eller en kontrakt som er finansiert i henhold til denne beslutning.

4. Med forbehold for nr. 1, 2 og 3 skal samarbeidsavtaler med tredjestater og internasjonale organisasjoner, kontrakter, avtaler og beslutninger om tilskudd som følge av gjennomføringen av denne forordning inneholde bestemmelser

som uttrykkelig gir Kommisjonen, Revisjonsretten og OLAF myndighet til å utføre slike revisjoner og undersøkelser i henhold til deres respektive fullmakter.

KAPITTEL VI

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 28

Tredjestater og internasjonale organisasjoner

1. Unionsordningen er åpen for deltaking for
  - a) stater i Det europeiske frihandelsforbund (EFTA) som er medlemmer av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS), i samsvar med vilkårene i EØS-avtalen, og andre europeiske stater når avtaler og framgangsmåter tillater det,
  - b) tiltredende stater, kandidatstater og potensielle kandidatstater, i samsvar med de allmenne prinsippene og vilkårene for disse statenes deltaking i unionsprogrammer som er fastsatt i de respektive rammeavtalene og beslutninger tatt av assosieringsråd, eller lignende avtaler,
2. Den finansielle støtten nevnt i artikkel 20 og artikkel 21 nr. 1 bokstav a), b), f) og h) kan også gis til kandidatstater og potensielle kandidatstater som ikke deltar i unionsordningen, samt til stater som omfattes av den europeiske nabostatspolitikken, i den utstrekning den finansielle støtten er et supplement til finansiering tilgjengelig i henhold til en framtidig unionsregelverksakt om opprettelse av ordningen for hjelp før tiltredelse (IPA II) og en framtidig unionsregelverksakt om opprettelse av en ordning for europeisk naboskap.
3. Internasjonale og regionale organisasjoner kan samarbeide om virksomhet i henhold til unionsordningen dersom relevante bilaterale eller multilaterale avtaler mellom disse organisasjoner tillater det.

Artikkel 29

Vedkommende myndigheter

Medlemsstatene skal for anvendelsen av denne beslutning utpeke de vedkommende myndigheter og underrette Kommisjonen om dette.

Artikkel 30

Utøvelse av delegert myndighet

1. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsaker nevnt i artikkel 19 nr. 5 og 6, skal gis til Kommisjonen til og med 31. desember 2020.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF) og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å verne De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2)

3. Delegeringen av myndighet nevnt i artikkel 19 nr. 5 og 6, kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegering av myndighet som angis i beslutningen, opphører. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt fastsatt i beslutningen. Den skal ikke berøre gyldigheten av delegerede rettsakter som allerede er i kraft.

4. Når Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt, skal den umiddelbart og samtidig underrette Europaparlamentet og Rådet om dette.

5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 19 nr. 5 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot rettsakten innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke vil gjøre innsigelse. Fristen skal forlenges med to måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

Artikkel 31

Framgangsmåte for behandling av hastesaker

1. Delegerede rettsakter vedtatt i henhold til denne artikkel, skal tre i kraft umiddelbart og gjelde så lenge det ikke gjøres innsigelse i samsvar med nr. 2. I underretningen til Europaparlamentet og Rådet om en delegert rettsakt skal anvendelsen av framgangsmåten for behandling av hastesaker begrunnes.

2. Europaparlamentet eller Rådet kan etter framgangsmåten i artikkel 30 nr. 5 gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt. I så fall skal Kommisjonen oppheve rettsakten umiddelbart etter at Europaparlamentet eller Rådet har meddelt sin beslutning om å gjøre innsigelse.

Artikkel 32

Gjennomføringsrettsakter

1. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om
  - a) samhandlingen mellom ERCC og medlemsstatenes kontaktpunkter som fastsatt i artikkel 8 bokstav b), artikkel 15 nr. 3 og artikkel 16 nr. 3 bokstav a), og de operative prosedyrer for innsats ved katastrofer i Unionen som fastsatt i artikkel 15, og utenfor Unionen som fastsatt i artikkel 16, herunder identifikasjon av relevante internasjonale organisasjoner,
  - b) elementene i CECIS samt organiseringen av utvekslingen av opplysninger gjennom CECIS som fastsatt i artikkel 8 bokstav b),
  - c) prosessen for utsending av ekspertgrupper som fastsatt i artikkel 17,
  - d) identifikasjon av moduler, andre beredskapsressurser og eksperter som fastsatt i artikkel 9 nr. 1,

- e) de driftsmessige krav til modulenes virkemåte og samvirkningsevne som fastsatt i artikkel 9 nr. 2, herunder deres oppgaver, ressurser, viktigste elementer, selvstendighet og utsending,
- f) kapasitetsmålene, kvalitetskravene og samvirkingskravene samt framgangsmåten for sertifiserings og registrering som er nødvendig for at EERC skal fungere, i henhold til artikkel 11, og om de finansielle ordninger i henhold til artikkel 21 nr. 2,
- g) identifikasjon og utbedringen av mangler i EERC som fastsatt i artikkel 12,
- h) organiseringen av utdanningsprogrammet, rammen for øvelser og programmet for erfaringsbasert læring som fastsatt i artikkel 13, og
- i) organiseringen av støtte til transport av bistand som fastsatt i artikkel 18 og 23.

2. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 33 nr. 2.

Artikkel 33

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Denne komiteen skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakt, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

Artikkel 34

Vurdering

1. Det skal føres regelmessig tilsyn med gjennomføringen av tiltak som mottar finansiell støtte.
2. Kommisjonen skal vurdere anvendelsen av denne beslutning og legge fram for Europaparlamentet og Rådet
  - a) en foreløpig vurderingsrapport om de resultater som er oppnådd, og om de kvalitative og kvantitative sidene ved gjennomføringen av denne beslutning innen 30. juni 2017,
  - b) en melding om fortsatt gjennomføring av denne beslutning innen 31. desember 2018, og
  - c) en sluttvurderingsrapport innen 31. desember 2021.

Den foreløpige vurderingsrapporten og meldingen nevnt i henholdsvis bokstav a) og b) skal ved behov ledsages av forslag til endring av denne beslutning.

KAPITTEL VII

SLUTTBESTEMMELSER

*Artikkel 35***Overgangsbestemmelser**

1. Tiltak som igangsettes før 1. januar 2014 på grunnlag av vedtak 2007/162/EF, Euratom skal om relevant fortsatt forvaltes i samsvar med bestemmelsene i nevnte vedtak.
2. Medlemsstatene skal sikre at overgangen mellom de tiltak som gjennomføres innenfor rammen av finansieringsordningen, og de tiltak som skal gjennomføres i samsvar med bestemmelsene i denne beslutning, skjer på en smidig måte på nasjonalt plan.

*Artikkel 36***Oppheving**

Vedtak 2007/162/EF, Euratom og vedtak 2007/779/EØF, Euratom oppheves. Henvisninger til de opphevede vedtak skal forstås som henvisninger til denne beslutning og leses i henhold til sammenligningstabellen angitt i vedlegg II til denne forordning.

*Artikkel 37***Ikrafttredelse**

Denne beslutning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*. Den får anvendelse fra 1. januar 2014.

*Artikkel 38***Mottakere**

Denne beslutning er rettet til medlemsstatene i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 2013.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

Formann

For Rådet

L. LINKEVIČIUS

President

*VEDLEGG I***Prosentsetter for fordeling av den finansielle rammen for gjennomføring av unionsordningen nevnt i artikkel 19 nr. 1**

Forebygging: 20 % +/- 8 prosentpoeng

Beredskap: 50 % +/- 8 prosentpoeng

Innsats: 30 % +/- 8 prosentpoeng

Prinsipper

Ved gjennomføring av denne beslutning skal Kommisjonen prioritere tiltak hvis frist i henhold til denne beslutning ligger innenfor tidsrommet fram til utløpet av denne frist, med det formål å overholde nevnte frist.

VEDLEGG II

Sammenligningstabell

Rådsvedtak 2007/162 EF, Euratom	Rådsvedtak 2007/779 EF, Euratom	Denne beslutning
Artikkel 1 nr. 1		—
Artikkel 1 nr. 2		Artikkel 1 nr. 4
Artikkel 1 nr. 3		—
Artikkel 1 nr. 4	Artikkel 1 nr. 2	Artikkel 2 nr. 2
	Artikkel 1 nr. 1	—
	Artikkel 1 nr. 2 første ledd	Artikkel 1 nr. 2
	Artikkel 1 nr. 2 annet ledd	Artikkel 1 nr. 5
Artikkel 2 nr. 1		Artikkel 2 nr. 1 bokstav a)
Artikkel 2 nr. 2		Artikkel 2 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 2 nr. 3		Artikkel 1 nr. 6
	Artikkel 2 nr. 1	—
	Artikkel 2 nr. 2	Artikkel 13 nr. 1 bokstav a)
	Artikkel 2 nr. 3	Artikkel 20 bokstav b)
	Artikkel 2 nr. 4	Artikkel 8 bokstav d)
	Artikkel 2 nr. 5	Artikkel 7 og artikkel 8 bokstav a)
	Artikkel 2 nr. 6	Artikkel 8 bokstav b)
	Artikkel 2 nr. 7	Artikkel 8 bokstav c)
	Artikkel 2 nr. 8	Artikkel 18 nr. 1
	Artikkel 2 nr. 9	Artikkel 18 nr. 2
	Artikkel 2 nr. 10	Artikkel 16 nr. 7
	Artikkel 2 nr. 11	—
Artikkel 3	Artikkel 3	Artikkel 4
Artikkel 4 nr. 1		Artikkel 20 og artikkel 21
Artikkel 4 nr. 2 bokstav a)		Artikkel 22 bokstav a)
Artikkel 4 nr. 2 bokstav b)		Artikkel 22 bokstav b) og artikkel 23 nr. 1 bokstav a), b) og c)
Artikkel 4 nr. 2 bokstav c)		Artikkel 23 nr. 1 bokstav d)
Artikkel 4 nr. 3		Artikkel 23 nr. 2 og 4
Artikkel 4 nr. 4		Artikkel 32 nr. 1 i)
	Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 9 nr. 1

Rådsvedtak 2007/162 EF, Euratom	Rådsvedtak 2007/779 EF, Euratom	Denne beslutning
	Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 9 nr. 3
	Artikkel 4 nr. 3	Artikkel 9 nr. 1 og 2
	Artikkel 4 nr. 4	Artikkel 9 nr. 4
	Artikkel 4 nr. 5	Artikkel 9 nr. 5
	Artikkel 4 nr. 6	Artikkel 9 nr. 6
	Artikkel 4 nr. 7	Artikkel 9 nr. 9
	Artikkel 4 nr. 8	Artikkel 9 nr. 7
Artikkel 5		Artikkel 24
	Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 8 bokstav a)
	Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 8 bokstav b)
	Artikkel 5 nr. 3	Artikkel 8 bokstav c)
	Artikkel 5 nr. 4	Artikkel 8 bokstav d)
	Artikkel 5 nr. 5	Artikkel 13 nr. 1 bokstav a)
	Artikkel 5 nr. 6	—
	Artikkel 5 nr. 7	Artikkel 13 nr. 1 bokstav d)
	Artikkel 5 nr. 8	Artikkel 13 nr. 1 bokstav f)
	Artikkel 5 nr. 9	Artikkel 18
	Artikkel 5 nr. 10	Artikkel 8 bokstav e)
	Artikkel 5 nr. 11	Artikkel 8 bokstav g)
Artikkel 6 nr. 1		Artikkel 25 nr. 1
Artikkel 6 nr. 2		Artikkel 25 nr. 2
Artikkel 6 nr. 3		Artikkel 25 nr. 3 tredje og fjerde punktum
Artikkel 6 nr. 4		—
Artikkel 6 nr. 5		Artikkel 25 nr. 3 første og andet punktum
Artikkel 6 nr. 6		—
	Artikkel 6	Artikkel 14
Artikkel 7		Artikkel 28 nr. 1
	Artikkel 7 nr. 1	Artikkel 15 nr. 1
	Artikkel 7 nr. 2	Artikkel 15 nr. 3
	Artikkel 7 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 15 nr. 3 bokstav a)
	Artikkel 7 nr. 2 bokstav c)	Artikkel 15 nr. 3 bokstav b)
	Artikkel 7 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 15 nr. 3 bokstav c)
	Artikkel 7 nr. 3 første og tredje punktum	Artikkel 15 nr. 4 og artikel 16 nr. 6

Rådsvedtak 2007/162 EF, Euratom	Rådsvedtak 2007/779 EF, Euratom	Denne beslutning
	Artikkel 7 nr. 4	Artikkel 15 nr. 5
	Artikkel 7 nr. 5	—
	Artikkel 7 nr. 6	Artikkel 17 nr. 3 første punktum
Artikkel 8		Artikkel 26
	Artikkel 8 nr. 1 første ledd	Artikkel 16 nr. 1
	Artikkel 8 nr. 1 annet ledd	Artikkel 16 nr. 2 første punktum
	Artikkel 8 nr. 1 tredje ledd	—
	Artikkel 8 nr. 1 fjerde ledd	—
	Artikkel 8 nr. 2	Artikkel 16 nr. 4
	Artikkel 8 nr. 3	—
	Artikkel 8 nr. 4 bokstav a)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav a)
	Artikkel 8 nr. 4 bokstav b)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav c)
	Artikkel 8 nr. 4 bokstav c)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav d)
	Artikkel 8 nr. 4 bokstav d)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav e)
	Artikkel 8 nr. 5	Artikkel 16 nr. 8
	Artikkel 8 nr. 6 første ledd	Artikkel 17 nr. 1 og artikkel 17 nr. 2 bokstav b)
	Artikkel 8 nr. 6 annet ledd	Artikkel 17 nr. 3 annet punktum
	Artikkel 8 nr. 7 første ledd	—
	Artikkel 8 nr. 7 annet ledd	Artikkel 16 nr. 2 annet punktum
	Artikkel 8 nr. 7 tredje ledd	Artikkel 16 nr. 9
	Artikkel 8 nr. 7 fjerde ledd	Artikkel 16 nr. 11
	Artikkel 8 nr. 7 femte ledd	—
	Artikkel 8 nr. 8	Artikkel 16 nr. 10
	Artikkel 8 nr. 9 bokstav a)	Artikkel 16 nr. 12
	Artikkel 8 nr. 9 bokstav b)	Artikkel 16 nr. 13
Artikkel 9		Artikkel 16 nr. 2
	Artikkel 9	Artikkel 18
Artikkel 10		Artikkel 19 nr. 3

Rådsvedtak 2007/162 EF, Euratom	Rådsvedtak 2007/779 EF, Euratom	Denne beslutning
	Artikkel 10	Artikkel 28
Artikkel 11		—
	Artikkel 11	Artikkel 29
Artikkel 12 nr. 1		Artikkel 27 nr. 1
Artikkel 12 nr. 2		—
Artikkel 12 nr. 3		—
Artikkel 12 nr. 4		—
Artikkel 12 nr. 5		—
	Artikkel 12 nr. 1	Artikkel 32 nr. 1 bokstav e)
	Artikkel 12 nr. 2	Artikkel 32 nr. 1 bokstav a)
	Artikkel 12 nr. 3	Artikkel 32 nr. 1 bokstav b)
	Artikkel 12 nr. 4	Artikkel 32 nr. 1 bokstav c)
	Artikkel 12 nr. 5	Artikkel 32 nr. 1 bokstav h)
	Artikkel 12 nr. 6	Artikkel 32 nr. 1 bokstav d)
	Artikkel 12 nr. 7	—
	Artikkel 12 nr. 8	—
	Artikkel 12 nr. 9	Artikkel 32 nr. 1 bokstav a) etter semikolon
Artikkel 13	Artikkel 13	Artikkel 33
Artikkel 14		Artikkel 19
Artikkel 15	Artikkel 14	Artikkel 34
	Artikkel 15	Artikkel 36
Artikkel 16		Artikkel 37 annet punktum
Artikkel 17	Artikkel 16	Artikkel 38